

Tussen
Grollooo
en
Austin

EGBERT MEIJERS

50 jaar liedjes met hart en ziel

Tussen Grolloo en Austin

Egbert Meijers 50 jaar liedjes met hart en ziel

Uitgave

Uitgeverij Koninklijke Van Gorcum, Assen

Samenstelling

Egbert Meijers

Tekstredactie

Wouter Bessels

Beeldredactie

Rik Klaucke, Studio Klaucke

Grafische vormgeving

Gerard Alberts en Marjolein Kleve, AlbertsKleve, bureau voor grafisch ontwerp BNO

Druk

Drukkerij Van Gorcum, Raalte

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden veeleenvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor zover het maken van reprografische veeleenvoudigingen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 h Auteurswet dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp www.reprorecht.nl). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet) kan men zich wenden tot Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten Organisatie, Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.stichting-pro.nl). Ondanks alle aan de samenstelling van dit boek bestede zorg kan noch de uitgever noch de auteur aansprakelijk worden gesteld voor eventuele schade die het gevolg is van enige fout in deze uitgave.

Ofschoon iedere poging is ondernomen volgens de auteurswet rechthebbenden van het in dit boek opgenomen illustratiemateriaal te traceren, is dit in enkele gevallen niet mogelijk gebleken. In het onderhavige geval verzoekt de uitgever rechthebbenden contact met hem op te nemen.

NUR 661
NUR 660

ISBN 9789023258070

Eerste druk, 2021

© 2021, Koninklijke Van Gorcum BV
Postbus 43, 9400 AA Assen.

 uitgeverij
koninklijke van gorcum

Inhoud

05	Johan Derksen	Voorwoord	124	Harry Tupan	Culturele duizendpoot
06	Bertus Boivin	Tussen Grolloo en Austin	126	Bernd Otter	De stille kracht
10	Egbert Meijers	De golfbal	134	Gert Jan Gjaltema	Met muziek de cirkel van het leven rond
14	Wouter Bessels	Steen in de vijver	136	Willem Hully	Genog is genog
16	Marga Kool	Veurzichtig met mij, lieve	137	Egbert Hovenkamp II	Zonder titel
18	Harrie Wolters	Rapakivi blues	138	Paul Beijlen	Rode draden
20	Agnes Heijn	De muziek die kleur geeft	142	Bert Kamping	Zie je bij 't straat
22	Martijje Lubbers	Groller verbinding	144	Gert Talens	Begraaf mien hart
24	Annerieke Meijers	Luisteren	146	Djodjie Rinsampessy	Oet vrundschap
26	Joost van Es	Hen hoes	148	Suze Sanders	Wij waren boer
28	Ineke Schepers	Herinneringen in café De Amer	150	Doug Lang	For Egbert
30	Ina Meijers	Petje op, petje af	152	Jur Eckhardt	Baos van zien eigen bestaan
32	Jan Hoekman	Song from the legend	154	Jan van Ginkel	Diep door(ge)drongen
34	Jan Postma	50 jaar sport, muziek en vriendschap	156	Michiel Gerding	Een voetnoot in de Drentse cultuurgeschiedenis
36	Roelie Gritter	Man op de hei	158	Johan Flissaard	Villa Van der Moer
42	Peter van der Heide	De blues is gestolde pijn	160	Ton Peters	Heimweh, blues en beat
64	Egbert Meijers	Born to be wild	162	Eric van Oosterhout	Amerdiepje
74	Raph Bode en Ingrid Knol	Annerveenschekanaal - Tweiduuster	166	Janos Koolen	Missing Memphis blues
75	Mark Wester	De dag die langzaam overgaat in de avond	170	Hein Klompmaker	Als alles goed is...
76	Lukas Koops	Grolloo blues	174	Jan Veenstra	Een half leven in de kunde
78	Marjolein Scherphuis	Oooh Egbert....	182	Egbert Meijers	Het venster
80	Sylvia Minke	Drentse Bruce	186		discografie en bibliografie
82	Dirk Mulder	Engeln boven Bosnië	187		index liedteksten en bijdragen
84	Wim Bloemendaal	Townes	188		index bijdragen op auteursnaam
86	Joe Ziemer	Surveying the landscape	188		lijst voorinschrijvingen
90	Marijke Bouman	Voor een vriend	189		bronnenlijst beeldmateriaal
92	Balster Ploeger	Kort maar vol van intentie!			
96	Abel Darwinkel	Project veur Drentse Taol en Cultuur			
110	Peter Siebesma	Rijzige boomstammen			
112	Nicolette Leenstra	Waarum de wereld braandt			
114	Jan Veenstra	De oogst			
115	André Damming	Diepte en integriteit in het Drents			
116	Edwin Schimscheimer	Boertige carol			
118	Specs Hildebrand	Drentse trots!			
120	Susan Newbury	Griezelig en wonderbaarlijk			
122	Bart de Win	Wilde lupines			
123	Jackie Siess	Bluebonnet Blues			
123	Joe Ziemer	Bluebonnet Blues Egbert Meyers, a cd review			

Begin jaren zestig zat ik bij hem in de klas. Egbert Meijers, een onopvallende jongen uit Grolloo die opgroeide in de boerderij waar tegenwoordig motorcoureur Egbert Streuer woont. Hij was een nuttige kracht in het schoolelftal en speelde accordeon. Door de komst van de rock-'n-roll was dat een gedateerd, ietwat truttig, instrument geworden, maar op het platteland werd er in die dagen in veel gezinnen accordeon gespeeld. Televisiepersoonlijkheid Jan Mulder, de zoon van een schoenmaker uit Winschoten, was ook een enthousiast accordeonist. Verder kan ik me weinig herinneren over de jonge Egbert.

In 1966 verliet ik Drenthe, om ruim vijftig jaar later pas terug te keren. Gedurende die periode viel het me op dat er een Egbert Meijers Band bestond en in een platenzaak in Groningen vond ik ooit de elpee *Tweiduuster*, met prachtige, in het Drents gezongen nummers. Mijn toenmalige echtgenote kwam uit Groningen en draaide Ede Staal. Ik draaide Egbert Meijers. Later vond ik bij een import-platenzaak in Rotterdam de cd *Bluebonnet blues* van Egbert, waar geen enkel bluesnummer op stond, maar wel fraaie americana.

Heel af en toe, wanneer ik in Drenthe was, kwamen we elkaar tegen. Dan trof ik een totaal andere Egbert aan. Van enige bescheidenheid was geen sprake meer. Hij was zeer actief op cultureel gebied, zette zich in voor de Drentse taol, werkte bij RTV Drenthe en maakte nog steeds muziek. Per toeval ontdekten we dat we wel degelijk iets gemeen hadden. Mickey Newbury, een Amerikaanse singer-songwriter, was onze held. Maniakaal als ik ben reisde ik naar Nashville en Oregon, op zoek naar obscure albums van hem. En ik was heel jaloers op Egbert, want hij had Mickey Newbury telefonisch gesproken en onderhield contacten met de weduwe.

Die onopvallende klasgenoot van weleer is nu een creatief mens, met dagelijks tien nieuwe ideeën. Een man die zich profileert, soms zichzelf ietwat overschat, soms als een *name-dropper* overkomt, maar functioneert als een *local hero* waar zijn geboortestreek trots op kan zijn. Bij een *local hero* hoort tegenwoordig een boek. Het zal geen bestseller worden, maar ik heb het met veel plezier gelezen. Het verhaal van een gepassioneerde, soms obsessieve idealist. Egbert is nu een veel boeiender mens, dan vroeger als klasgenoot.

Johan Derksen

Tussen Grolloo en Austin

Bertus Boivin is historicus en publicist. Als schrijver en redacteur was hij betrokken bij tal van publicaties over de Drentse geschiedenis. Natuur en landschap waren de afgelopen jaren zijn favoriete onderwerpen.

In een biografie loodst de schrijver je door het leven van de hoofdpersoon. Dit boek is geen biografie van Egbert Meijers. Een stuk of vijftig vrienden, collega's en fans vertellen wat zij met en dankzij Egbert hebben meegemaakt. Hun bijdragen lezen als scènes uit het leven van Egbert Meijers; zijn stem en zijn gitaar steeds duidelijk hoorbaar op de achtergrond.

Peter van der Heide, Abel Darwinkel en Bernd Otter hadden lange gesprekken met de hoofdpersoon over zijn carrière van meer dan vijftig jaar. Ze schrijven over Egbert als muzikant, als streektaalman en als aanjager van opvallende projecten. Van der Heide, Darwinkel en Otter maken duidelijk wat zijn vrienden, collega's en fans allang wisten, namelijk dat Egbert Meijers een bijzonder en veelzijdig man is.

De oogst

Egbert Meijers werd geboren op dinsdag 15 juni 1948 in de Drentse dorp Grolloo. Zijn vader was net als zijn grootvader boer geworden op de boerderij aan de Middenstreek. Alles wees erop dat Egbert de zoveelste boer Meijers zou worden, maar de tijden bleken veranderd. De eerste naoorlogse generatie proefde in de jaren zestig de vrijheid dat je

voor jezelf kon kiezen en dat je mocht leven hoe je zelf wilde. Egbert koos ervoor om geen boer te worden. Geen gemakkelijke keuze, vertelt hij Peter van der Heide: "De bestemming boer te moeten worden, hing als een donkere wolk boven mijn leven. Ik denk dat het me nooit heeft losgelaten, tot op de dag van vandaag".

Het gevoel een andere weg in te slaan dan de bedoeling was, zorgde ervoor dat de nostalgie naar het oude Drentse boerenleven in zijn werk hoorbaar bleef. Egbert Meijers zul je zich niet horen afzetten tegen het verleden. In 'De oogst', dat in 1985 een van de eerste liedjes was die hij in het Drents schreef, denkt hij aan de tijd dat ze als kinderen in het graan speelden.

*Op die golden akker
stunden de aoren zwaar in 't zaad.
Doezend riep geuren
trökken zutig over straot.
En middenin dat wonderlaand
zag ik mijzölf weer staon.
As kind kun'k nog niet weten
dat dit iens veurbij zul gaon.*

Grolloo in de sixties

Het Grolloo van Egbert Meijers kwam in de jaren zestig in aanraking met de nieuwe tijd. In 'Grolloo in de sixties' vertelt Egbert hoe Harry Muskee van hun Grolloo het dorp maakte waar de blues begon.

*Ooh Grolloo in the sixtees
man oh man dat was mij wat.
De hiele wereld kwam hier op bezuuk*

*Vrumde types oet de stad.
Grol telde iniens met
Ik wus niet wat mij overkwam.
Maor de wereld kwam pas goed op gang
toen Muskee naor Grol toekwam.*

In 1965 huurde Harry Muskee een oud boerderijtje aan de Voorstreek in Grolloo. Hij ging er wonen en repeteerde er met zijn band Cuby & the Blizzards. Toen de Blizzards twee jaar later hun tweede elpee *Groeten uit Grollo* noemden, leek het dorp korte tijd het centrum van de Nederlandse popmuziek te zijn geworden. Egbert Meijers zegt in dit boek over de komst van Muskee naar Grolloo: "Het was alsof ik heen en weer werd getrokken door die twee werelden. Ik was aan het zoeken naar de wereld waar ik bij hoorde".

De contacten van de Grollooër boerenzoon met de zeven jaar oudere blueszanger groeiden uit tot een vriendschap die duurde tot het overlijden van Muskee in 2011. In 2001 wist hij Harry Muskee te strikken om met hem het liedje 'De zanger en de blues' te zingen voor de cd *Dreuge dunder*. Het zou de eerste en laatste keer zijn dat Harry Muskee in het Drents zong.

*Zien gitaar komp oet de koffer
en hij tokkelt een blues.
't Is een stuk van John Lee Hooker,
gewoon zu'n trieste blues.
Der is gien hond die naor hum luustert
op dat iemzaome perron.
Hij is allèn met zien twaalf maoten
in 'n leeg station.*

Klinkt er blues door in de muziek van Egbert Meijers? Puur muzikaal gezien niet veel, vindt hij zelf. In een interview vertelde hij me: "Een bluesman ben ik nooit geweest, de twaalfmaten-blues heb ik - geloof ik - nog nooit in mijn liedjes gebruikt. Feitelijk is de muziek bij mij altijd ondergeschikt aan de tekst. Mijn inspiratie haalde ik van Amerikaanse singer-songwriters als Townes Van Zandt en Mickey Newbury".

Voor Egbert staan blues en Grolloo voor het unieke levensgevoel van de jaren zestig dat een complete generatie ongekeerde vrijheid, oprechte opstandigheid en grenzeloze nieuwsgierigheid opleverde. De muziek van een nieuwe generatie Amerikaanse muzikanten in de vorm van countryrock en folk was veel meer de voedingsbodem van de muziek van Egbert Meijers dan de blues die je de

Blizzards in de Voorstreek hoorde spelen. Geheel passend in het tijdsgewricht ging Meijers uiteindelijk naar de sociale academie. Hij vond werk in Rolde als arbeidstherapeut bij Huize Mariëncamp voor verstandelijk gehandicapten. In zijn vrije tijd speelde hij gitaar en pakte dit steeds professioneler aan. Zijn Amerikaanse idolen zorgden ervoor dat hij automatisch in de countryhoek terecht kwam.

Het verhaal van Egbert Meijers in de jaren zestig en zeventig kan in alle opzichten model staan voor de jaren waarin iedereen zijn droom waarmaakte: een knus gezin, een goede baan en een mooie hobby. Wat wil een mens nog meer...

Crossroad Blues

Crossroad Blues noemde Egbert Meijers het kunstwerk dat sinds 2018 op de rotonde van Grolloo staat. Het idee ontleende hij aan de beroemde song uit 1936 van bluesman Robert Johnson. Die zou op een crossroad, een kruispunt in de Mississippi-delta zijn ziel aan de duivel hebben verkocht in ruil voor het talent om de blues te kunnen spelen als niemand anders.

Crossroad staat hier voor de kruisingen waar je in je leven op af komt, legde Egbert uit in het Dagblad van het Noorden: "Je kunt rechtdoor gaan, maar soms neem je een afslag die je leven voor altijd verandert". Halverwege de jaren tachtig leek al het optimisme van de voorgaande decennia te hebben plaatsgemaakt voor het doemdenken tijdens de eerste kabinetten Lubbers. Lubbers bracht bezuinigingen en salariskortingen als antwoord op een toen ongekeerde economische crisis. De wereld werd anders.

Dit waren de jaren waarin Egbert Meijers op zijn *crossroad* afstevende. Zijn eerste huwelijk was voorbij, hij worstelde met zijn werk in de zorg en hij kreeg steeds meer twijfels over zijn muziek. Verderop in dit boek zul je het Egbert zelf uitgebreid horen uitleggen aan Peter van der Heide. Hij vond het countrywereldje benauwend worden. Op weg naar een festival ergens in Nederland zat hij met de Amerikaanse country-artiesten Peter Rowan en Jody Stecher in de auto. "In een van mijn liedjes zong ik over de bergen van West-Virginia. Peter vroeg me of ik daar wel eens was geweest. En of ik ook in het Nederlands

Born to be wild

Egbert Meijers

Het is Moederdag 14 mei 2000. Het ontbijt in het Chadron Inn & Suites Nebraska bestaat uit zoete bagels en slappe koffie. Gisteravond, iets verderop ten westen van Crawford, had ik in - wat vroeger Camp Robinson heette - een afspraak met conservator Thomas Buecker van de Nebraska State Historical Society Museum. De huidige naam: Fort Robinson. Drie jaar eerder had ik hem ook op die historische plek ontmoet in mijn zoektocht naar de plaatsen waar Crazy Horse - *Warleader* van de Lakota Sioux Indianen - geschiedenis maakte. Thomas Buecker nodigde mij nu uit bij hem thuis aan het paradeveld van het fort.

Tijdens ons gezellige gesprek vroeg ik hem naar zijn naam Buecker die qua spelling verdacht veel op de Nederlandse naam 'Beuker' lijkt. Zijn familie bleek vroeger - voor zover zijn kennis reikte - uit het noordwesten van Duitsland geëmigreerd te zijn. Het zou evengoed Drenthe geweest kunnen zijn, de familienaam komt ook in Drenthe voor.

Thomas stelde voor nog even naar het museum te lopen. We spraken onderweg over Indiaanse namen. Een beetje besmuikt vertelde hij over de rare namen die door de Lakota tijdens hun registratie werden opgegeven aan de soldaten. Dat deden ze om hun echte naam te verhullen. De witte mens werd op die manier in de maling genomen. Het leger vond die namen - volgens de christelijke waarden en normen - niet acceptabel en paste ze aan. Big Shit veranderde dus in Charlie Chips. Big Underware - grote genitaliën - werd Big Belly. Het is mij niet bekend wat er met de persoonsnamen gebeurde van Shits On His Hand, Pisses In The Horn, Stinking Tie, Soft Prick en Makes Widows Cry.

Serieuzer van aard was Bueckers kennis over Crazy Horse. Ik vroeg hem specifiek

Ik vroeg hem specifiek naar Crazy Horse omdat ik me al jaren met interesse in diens persoon verdiep. Hij was het symbool van de onverzettelijke strijd voor het behoud van de Indiaanse leefwijze, taal, religie en vrijheid van zijn volk.

naar Crazy Horse omdat ik me al jaren met interesse in diens persoon verdiep. Hij was het symbool van de onverzettelijke strijd voor het behoud van de Indiaanse leefwijze, taal, religie en vrijheid van zijn volk. Continu door het Amerikaanse leger opgejaagd en uitgehongerd, besloot Crazy Horse door de uitzichtloze situatie zich met de overgebleven negenhonderd vrije Indianen over te geven, omdat hij inzag dat zijn mensen ernstig leden onder de gedwongen omstandigheden. Op 6 mei 1877 meldde hij zich -door de omstandigheden gedwongen maar nooit verslagen- in Camp Robinson bij het Amerikaanse leger. De groep reed in vol ornaat uitgedost en zingend het terrein binnen. Iemand schreef: 'Dit was geen overgave van een verslagen volk. Ze reden het kamp binnen als waren ze trotse overwinnaars.'

Enige tijd na hun aankomst zorgden de bijzondere status en behandeling die Crazy Horse van het leger kreeg voor jaloezie en

Egbert bij Crazy Horse Monument, Black Hills, Zuid-Dakota

